

عنوان مقاله:

اثر همزیستی میکوریزایی بر جذب عناصر غذایی و کاهش مصرف کودهای شیمیایی در سیب زمینی

محل انتشار:

اولین همایش ملی محیط زیست (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

ظهرباب اداوی - دانشجوی دکتری گروه زراعت دانشکده کشاورزی دانشگاه شهرکرد و هیئت علمی دانشگاه پیام نور

حمیده غفاری - کارشناسی ارشد دانشگاه صنعتی اصفهان

محمودرضا تدین - دانشیار گروه زراعت دانشکده کشاورزی دانشگاه شهرکرد

سیف اله فلاح - دانشیار گروه زراعت دانشکده کشاورزی دانشگاه شهرکرد

خلاصه مقاله:

قارچ های میکوریزا از طریق افزایش جذب عناصر غذایی و عدم نیاز به کودهای شیمیایی باعث کاهش اثرات منفی بر محیط زیست می شوند. بدین منظور آزمایشی در قالب فاکتوریل بر پایه طرح بلوک کامل تصادفی در سه تکرار در سال 1392 در شهرستان فریدون شهر صورت گرفت. فاکتورها شامل قارچ میکوریزا گونه *Glomus mossae* و عدم میکوریزا (شاهد) و سه ژنوتیپ سیب زمینی، شامل آریندا، سانته و آگریا صورت گرفت. نتایج نشان داد، مصرف قارچ های مورد مطالعه نیز از لحاظ جذب عناصر تفاوت معنی داری بود، ژنوتیپ آریندا با بیشترین جذب عناصر در رتبه اول و بعد از آن ژنوتیپ های سانته و آگریا به ترتیب قرار گرفتند. نتایج اثرات متقابل ژنوتیپ و قارچ میکوریزا نیز نشان داد ژنوتیپ آریندا همراه با قارچ میکوریزا بیشترین درصد فسفر و پتاسیم در اندام هوایی و بیشترین درصد فسفر در ریشه را دارا بود. به طور کلی نتایج این مطالعه نشان داد که اثر قارچ میکوریزا بر درصد تغذیه عناصر گوناگون متفاوت است و به نوع و توزیع عنصر غذایی بین اندام های هوایی و زیر زمینی گیاه بستگی دارد و نیاز به کودهای شیمیایی را کاهش می دهد.

کلمات کلیدی:

سیب زمینی، میکوریزا، عناصر نیتروژن، فسفر و پتاسیم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/279221>

